

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine:

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.— = K. 25.—
Pol leta	5.— = „ 12.50
Trimesečje	2.50 = „ 6.26
En mesec	1.— = „ 2.50

Oglasi:

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	0.75 za vrsto
Mali oglasi	0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent. ali 20 vin.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Domišljija in resnica.

Ako hodiš danes po deželi in se razgovarjaš tu pa tam z ljudmi, kmalu opaziš, da se naziranje posameznikov dosti ne razlikuje in so več ali manj vsi o sužnji ene in iste misli: Kaj bo z nami?

Vse skozi čudežno pa je, da skoro ne najdeš človeka, ki bi ti hladno sodil položaj, marveč večina živi v nekaki domišljiji, ki je žalibog večkrat jako oddaljena od resnice. Posledica te domišljije pa je tudi ta, da zmanjkuje ljudstvu vedno bolj sposobnost soditi svoj položaj in računati na možnosti, ki jih je rodila vojna in ki jih je zapечатila mirovna konferenca. Nevede in lahko rečemo nehotè zagaža goriški narod v temo in skrajni čas je, da se odvrne ljudstvo od poti, ki vodi v nevednost in podivjanost.

Vprašanje pa je, kaj je vzrok temu položaju? Mi, ki smo videli na lastne oči goriškega Slovence pred vojno in po vojni, lahko odgovorimo na vprašanje in rečemo: vcepljeni predsodki prejšnje dobe in vzbujena in negovana domišljija po vojni.

Znano je, da so bile pred vojno razmere med goriškimi Slovenci in Italijani obžalovanja vredna. Avstrijska vlada je v prejšnjih dobah izigravala Italijane proti Slovencem, v poslednji dobi pred vojno pa Slovence proti Italijanom. Kratkovidni politiki, ali boljše koristolovci so podpirali vedno tako politiko, ki je končno dosegla, da je bilo razmerje med Slovenci in Italijani popolnoma zastrupljeno in da sta o ti dve narodnosti večkrat naravnost tekmovali, kako bi si mogle druga drugi več škodovati. V znamenju te politike se je živelo več desetletij in skoro ni bilo upanja, da bode kedaj drugače. Novim generacijam je bilo to sovraštvo vže vcepljeni predsodek, kojega se ni mogel nihče znebiti. Zato ni nikakega čuda, ako najdeš dandanes, kjer hočeš Slovence, ki ti bode na vsak predlog zblizanja obeh narodov odgovoril: »Z Italijani se ne maram bratiti.« Poleg tega pa ti bode tudi s ponosom

pripovedoval, kako se je njegov stari oče, njegov oče in on sam junaško boril proti Italijanom. Ne zaveda se pri tem, da je njegova generacija podpirala avstrijsko reakcionarstvo, ki je hotelo v krvi zadušiti italijansko gibanje za svobodo proti avstrijskemu trinoštvu.

Ta predsodek, da se Italijanov ne more drugače gledati, kakor edino iz stališča sovraštva, ni gotovo zginil v vojski, ampak Avstrija ga je tako negovala, da je danes morda večji kot nekdanj. Dasi so bili avstrijski mogotci v srcu popolnoma jedini, da ne dajo Slovanom v slučaju zmage niti najmanjše prostosti, ampak, da jih do cela poduše, so po drugi plati povsod obešali na veliki zvon junaštvo slovenskih polkov in slikali italijansko armado kot nevarnost Jugoslavije. Z obljubami, v katere ni verjel niti najneolikanejši Dalmatincec, podili so polk za polkom v ogenj in proslavljali Boroeviča, pravcatega mesarja jugoslovanskega naroda, kot steber monarhije. Tako se je zlorabljal ideal Jugoslovanov, tako pokončeval cvet v najgroznejših soških bitkah. Milo se dela človeku pri spominih, kako je Avstrija mrcvarila naš narod in srd nam vstaja danes, ko čitamo, da prevladuje v Jugoslaviji še vedno nemški duh, ki je nasproten vsaki spravi in sporazumnemu delovanju. Danes živi pod tvrdko patriotizma in kot tak vživa neomejeno prostost doma in zunaj.

Mi stojimo danes pred težko nalogo, kako se otresti teh predsodkov? Kako dokazati Slovencem, da je napačno soditi celi italijanski narod po onem vatlu, s kojim smo merili svojedobno gotove goriške Italijane, ki so bili po mišljenju malo ne to, kar so danes jugoslovanski mogotci nemškega duha. Dokler se ne znebimo starih predsodkov, ne stojimo na stališču realnosti, ampak živimo v domišljiji in kot taki ne bomo sposobni za naloge nove dobe. Kot taki ne bomo mogli nastopati s težkočo resnih argumentov v zvezi narodov, ki bodo zrla na nas kot na politično nezrele elemente.

Edina tolažba je ta, da je bil goriški Slovenec od nekdanj najpro-

bujenejše slovensko pleme in da bode vsled tega tudi danes kot prvi spoznal zmote starega časa in krenil druga pota. Že itak prezoet od demokratičnega duka bode kmalu umel potrebo sporazuma s soslednimi narodi in znal ceniti vrednost sporazumnega delovanja, ki mu zajamči naroden obstanek in materijalen napredek. Kdor se pa ne more znebiti starih predsodkov in se zagriže v narodno megalomanijo, itak ne more pričakovati ničesar dobrega od bodočnosti, ki leži v zvezi narodov kot enakovredni elementi na zemlji. Ta bode zašel vedno globlje v narodno domišljavost, ki je bila vedno poguba narodov. Kot primer naj navedemo iz stare zgodovine kraljevino Poljsko, iz nove pa Nemčijo samo, ki je v svoji domišljivosti hotela podjarmiti celi svet. Domišljavost je bila vedno agresivna in kot taka obsovažena od drugih. Radi tega ogibajmo se je in bodimo hladni računarji.

Naš program bode radi tega pobijal izrodke domišljivosti, a timbolj čuval narodne koristi in pogumno zastopal vse težnje, ki se dajo opravičiti z življensko potrebo naroda in posameznika.

Nadejamo se, da goriški Slovenci ne ostanejo gluhi za naše pozive, ki streme za tem, da se reši, kar se dá rešiti. Za to pa treba vsekakor prepričanja, da izhoda ni iskati nikdar v nasilju, vojni in revoluciji, marveč edino v sporazumu, ki ga danes lahko zajamči vesoljna demokracija.

Radi tega pa tudi ne moremo nobenemu napovedovati sovraštva in vojne, marveč računamo na to, da najde naš glas ne-le odmev v naši deželi, marveč tudi v Jugoslaviji, kjer gotovo ne manjka zdravih elementov, ki pridejo prej ali slej na površje in tako rešijo novo državo iz težkega položaja, v kojega zašla vsled nacionalne prenapetosti gotovih krogov, ki nočejo ničesar slišati o spravi, marveč sanjarijo le o vojni, kakor da bi bilo ubogo človeštvo nenasitljivo v prelivanju krvi.

Ako pa se nahajamo že danes v popolnem gospodarskem propadu, nam ni mogoče niti predstavljati si

položaja goriškega Slovenca, kedar bi znova zaplamtela v njegovi deželi vojna bakla.

Iztrebila bi ga iz rodne zemlje, ki jo je toliko ljubil, da se je z od veselja vtripajočim srcem povrnil na svoj opustošeni dom s sladko nado, da ga nobena sila več ne odtrže od njega in njegove rodne zemlje.

Radi tega pa upamo tudi, da mu segne naš glas globokov srce.

Kako „skrbi“ država SHS za Slovence.

(Konec.)

Zaman so bile vse naše zagotovitve, da o tako umazani in spričo naši notorični bedi naravnost brezvestni špekulaciji od strani našega poštenega trgovstva, ali pa celo od strani naših oficijelnih organizacij niti govora ne more biti, da bo pa uprav svobodna trgovina tihotapsko delo posameznih brezvestnežev, kakoršnih žalibog nikjer ni mogoče zatreti, bi še pospeševala in olajševala.

Naša pokrajinska vlada da stori v tem pogledu v polni meri svojo dolžnost, da je pa zlasti svobodna trgovina s klavno živino najusodnejše sredstvo za pospeševanje iztihotapljenja naše živine v Nemško Avstrijo, kar bo imelo za posledico nezno podraženje mesa. Tega tudi najnovejši famozni ukaz beograjske vlade, ki prepoveduje sploh vsak trgovski promet z Nemško Avstrijo in Madžarsko, ne bo mogel preprečiti, ker je v to potrebno hermetično zapretje mej neizvedljivo vsaj glede iztihotapljenja žive živine. Pač pa bo naša industrija, ki je glede najpotrebnejših surovin in pripomočkov absolutno vezana na uvoz in prevoz iz Nemške Avstrije in Madžarske, obsojena, če obvelja ta ukaz, na smrt. O nedoglednih posledicah take katastrofe bi bilo odveč govoriti. Ne bom se pa veliko motil, ako sodim, da je tudi to nespametno in usodno izlivanje otroka s kopeljo vred v tesni zvezi s strahom pred slovenskim tihotapstvom.

Najnujnejša naloga deželne vlade in naše delegacije v narodnem predstavništvu je vsled tega: prepričati beogradsko vlado, le da gre tu za sistematično obrekovanje slovenskega postenja. Ni dvoma, da vse niti tega sistema vodijo v Zagreb. Preživo nam je še v spominu junaški, a brezupni boj bivšega poverjenika za prehrano župana dr. Tavčarja z zagrebško aprovizijsko korupcijo, ki nam je bila v zadnjih mesecih do neužitnosti ogrenila vsakdanji kruh. Ta neoficijalna in nemoralna organizacija za špekulacijo z živili, zoper katero je bila vsaj do zadnjih časov zemaljska vlada v Zagrebu očitno brez moči, želi tudi še nadalje ob-

držati v svojih krempljih ne le hrvatskega, ampak tudi slovenskega konsumenta, želi varovati sebi odušni monopol iztihotapljenja v Nemško Avstrijo, želi ohraniti madžaron-skim železničarjem mastne podkupnine in zato se boji »bezecovanja« hrvatskih železnic po pošteni slovenskih železničarjih. Sto se babi htelo, to se babi snilo! Zato nas obrekuje v Beogradu po načelu: Poreci mu ti, da ti ne poreče on. —

Predlagam: Centralna vlada naj se po posebnih zaupnikih pouči na licu mesta o resničnem položaju, dovoli naj zlasti slovenskim oficijelnim aprovizijskim organizacijam predkupno pravico za nabavo izkazane potrebne množine živil, potem naj jim pa — in to je poglavitno! — omogoči z energično reorganizacijo železniškega prometa od Zemuna do Zagreba in če treba z vojaško silo točni, nemoteni in nepodkupljeni transport živil v Slovenijo. Pri nas pa naj uvede poljubno kontrolo, da se ne bo niti kilogram teh živil iztihotapil kamorkoli preko naših meja. Potem bomo mi siti in oni mirni.

Mislím, da našim bralcem ni treba več mnogo dostaviti. Člankar sam je podal svojim rojakom in širši javnosti sliko o velikanski korupciji in neredu, ki vlada v državi S. H. S. Hrvatom, posebno v Banovini, je samo za žep in za nič družega. Slovenci pa makar poginejo gladu!

RAZGLAS.

Z namenom, da se pospeši pomnožitev dobrih učnih knjig za elementarne šole zasedenega ozemlja je vrhovno poveljstvo kr. italijanske armade z okrožnico z dne 14. 1919 šte. 7784 otvorilo znaten natečaj nagrad v znesku 25.000 lir, ki se porazdelé na sledeči način:

Pet tisoč lir za knjige v Italijanskem jeziku, ki so sestavljene s posebnim ozirom na duševne težnje in življenjske navade gojencev jadranskih pokrajin;

Pet tisoč lir za knjige v italijanskem jeziku, ki so sestavljene za gojence trentskih in ampeških pokrajin;

Pet tisoč lir za knjige v slovenskem jeziku;

Pet tisoč lir za knjige v hrvatskem jeziku;

Pet tisoč lir za knjige v nemškem jeziku;

Sestava knjig, ki se predlože v natečaj, mora odgovarjati učnim načrtom gori omenjenih šol in mora biti v soglasju z dodatno okrožnico z dne 12. januarja 1919 šte. 758. Sicer pa se bode moralo vpoštovati zlasti radi duha, ki jih preveva, učne programe za elementarne šole v kraljestvu odobrene s kraljevim odlokom z dne 29. januarja 1905. št. 43.

Knjige morajo biti izvirne in v rokopisu ter so predložiti v smislu navodil pričujoče okrožnice pred 30. junijem t. l. vrhovnemu armadnemu poveljstvu. Posebna komisija, imenovana od vrhovnega poveljstva določi nagrade vrednejšim delom, označi založnike in jih vpiše v seznam knjig, ki se bi jih eventuelno moralo odobriti za rabo v ljudskih in meščanskih šolah.

Načelnik urada civilnih zadev:
PALMIERI.

Politični pregled

Pariška konferenca.

Pariška konferenca je malo ne popolnoma odpovedala. Po trudapolnih zborovanjih, sejah in sestankih je vspeh enak ničli. Vsa važnejša vprašanja leže danes nerešena, dočim se dviga na vzhodu zmajeva glava bolševizma. Sovražnik pričinja vže računati na neslogo v taboru zaveznikov in se protivi sprejeti brezpogojno sklepe mirovne konference. Nemčija se namreč izgovarja s tehtnim razlogom, da proti zapadu bolševizem, ako vzdrže zavezniki vse svoje zahteve glede mirovni pogojev. Medtem pa, ko se v Parizu razpravlja, kaj je storiti z Nemčijo, je došla vže brezžična brzovjavka iz Budimpešte, ki poroča, da se je Ogerska prelevila v bolševiško državo. Istodobno ogrožajo vže bolševiki Odešo in v zapadnih državah se napovedujejo generalne stavke. Lloyd Georges je bivši teden vže hotel zapustiti pariško konferenco, da pomiri stavko angleških delavcev in mnogi izražajo zopet dvome, je-li Wilson mož na svojem mestu. Uradna poročila pariške konference so podobna borznim poročilom, ker so lakonična in težko umevna širšim slojem ljudstva.

Od blizu se pa predstavlja ta konferenca kot kup gladko obritih gospodov, ki glasno in živahno razpravljajo

med seboj. O kaki desetorici bajè skoro ni govora, ker prekriče vse posamezni tajniki, komisarji in tolmači. Pri neki seji desetorice, to je vrhovne oblasti pariške konference, se je naštelo nič manj nego 56 udeležencev. Tako se nahaja desetorica vedno v takem položaju, da se more le težko za kaj odločiti, dasi postaja položaj vedno resnejši, ker se zgublja zaupanje in spoštovanje do te mirovne skupščine. Kaj je bilo tedaj storiti, da se porine voz naprej? Velesile, ki so neposredno interesirane na evropskem ravnotežju, so Anglija, Francija, Italija in sedaj tudi Amerika. Japonska se je izločila kot v evropskih zadevah neinteresirana država. Načelniki gori omenjenih velesil, ki so Wilson, Lloyd Georges, Clemenceau in Orlando, so se zjedínili v posebno posvetovalno četvorico, ki naj z naglimi in širokimi obrisi začrta svetovni mir. Prvi sestanek se je vže vršil dne 25. marca na domu predsednika Wilsona. Nobeno uradno poročilo ne poroča o njihovih sklepih, kar je lahko razumeti, ako se pomisli, da je bilo baš prejšnje javno debatiranje vzrok zavlačevanju. Sestanka se udeležuje le jeden tolmač ter tu pa tam vrhovni poveljnik ententnih čet, Foch; iz česar se dá sklepati, da se obravnavajo tudi vojaški ukrepi.

Sicer pa je delovanje te četvorice obratno postopanje tega, kar se je vršilo dosedaj, kajti dosedaj je stala v središču vsega desetorica zastopnikov peterih velesil. Le-tej desetorici so predlagale številne komisije in izvedenci, svoje predloge, na podlagi kojih je imela desetorica storiti odločitev. V obliki bi mogli primerjati komisije delavcem, ki donošajo stavbeni material, desetorico, pa zidarjem; ki gradè poslopje iz donešenega materiala. Naravno pa je, da ni mogla desetorica ničesar zgraditi, ker ni bil predložen material enotne snovi in barve, marveč tako različen, da ga v večini slučajev ni bilo možno uporabiti. Da se to delo olajša, začrta sedaj četvorica glavne obrise mirovnih pogojev za posamezne države. Delo komisij se omeji torej na navodila, ki jih izda četvorica. Desetorici je pa pridržana končna ratifikacija izvršenih operativ.

Dodati moramo še, da ima tudi ta metoda mnogo skeptikov, to je takih, ki ne verujejo v uspešnost te novotarije. Mi pa nočemo prehiteti se s sodbami, ampak hočemo za sedaj gledati z napetostjo, kedaj se uresniči naše željno pričakovanje miru in vstajenja.

*

Vesti iz Pariza se glasè, da četvorica državnih pridno deluje. Domneva se, da so s prvim velikim obrišom mirovnih pogojev pri kraju in da se gre sedaj v podrobnosti. Nekateri trdè, da je bil začrtan osnovni mirovni projekt vže dne 28. marca.

Važna je izjava, koju je podal Wilson kot odgovor obdolžitvam nekaterih Amerikancev, da zavlačuje razprava »Statuta zveze narodov« mirovni sklep. Wilson naglašà, da se konferenca od 14. februarja dalje ni pečala več z vprašanji »zveze narodov«, marveč, da je skozi celo to dobo razpravljala važna mednarodna vprašanja, dočim je bilo svetu dano ua razpolago razpravljati podrobno o vseh točkah te mednarodne komisije, ki je vzbudila posebno zanimanje pri neutralnih državah. Člani komisije za sestavo statuta »Zveze narodov« niso nikdar zanemarjali ostalih svojih dolžnosti, ker so se udeleževali vseh predpisanih posvetovanj.

*

Amerikanski časopisi trdè, da so se »statuti zveze narodov« spremenili v toliko, da se je sprejelo med načelo tudi takozvani Monroeov nauk: »Ameriko Amerikancem«, ali vsaki neamerikanski državi je prepovedano vmeševanje v notranje ameriške zadeve. Dalje je prodrlo bajè tudi načelo, da si Zjedinjene države ne vežejo rok glede povečanje mornarice.

Te spremembe se smatrajo kot koncesije Wilsona nasprotni stranki, to je republikancem.

*

Po zadnjih vesteh tvorijo sedaj predmet razgovora četvorice: vojna odškodnina, ki je napertiti Nemčiji, francosko-nemška in italijanska meja. Bajè so ta tri vprašanja najtežavnejše poglavje na mirovni konferenci.

Dne 29. marca javljajo iz Pariza, da se je podal generalni tajnik mirovne konference, Dutasta v Versailles, da izvede potrebne dogovore glede podpisa preliminarnega miru.

Češko-italijansko prijateljstvo.

PRAGA. «Venkov» priobča izjavo italijanskega poslanika Lago, kateri se je izrazil proti sotrudniku omenjenega lista, da imate Italija in Čeko-Slovakija vsopredne ekonomične koristi in ni med njima nikakih teritorialnih tekmovalj. Poslanik je rekel, da bode treba čim preje začeti medsebojno trgovino.

Čeho-Slovakija bode gotovo izrabila konkurenco med Trstom in Hamburgom ter uporabila pot skozi jadransko morje za svojo trgovino z vzhodnimi in sredozemskimi deželami. Poslanik je omenil hrabro obnašanje onih 60 tisoč legijonarjev ki se sedaj vračajo iz Italije.

Karol zadnji v Švici.

BERN. Nocoj je dospel bivši cesar z družino in spremstvom v Buchs. Potoval je pod angleškim varstvom. Vlaku je imel pet salonskih voz in spremljali so ga angleški višji častniki.

Ker je vsled odredbe švicarskega polkovnika Bridler-ja imelo občinstvo prosti dostop na kolodvor, bila je navzoča velika množica. Vojaške in civilne oblasti švicarske so pozdravile bivšega cesarja, kateri se je čez pol ure živahno razgovarjal z navzočimi.

Vlak je nato odšel v Stad v kantonu Sv. Gal, kjer bode cesarska družina bivala v gradu Wartegg, ki je last družine Borbon-Parma.

Ogerska bode osamljena.

LONDON. Angleški časopisi izjavljajo, da bode Pariška konferenca takoj in energično nastopila proti Ogru, da spoštujejo in priznajo odločitev zaveznikov. Ker hoče Ogrska preprediti prikljopljenje Sedmograškega k Rumuniji in Slovaškega k Češki, se bode v slučaju uporabilo proti njej vse zavezniške čete, ki se nahajajo na Balkanu ali v Ogerski sami. — Cete, ki pridejo v poštev, da pretrgajo vsako zvezo ogerskih pokrajin z Rusijo in nemško Avstrijo, so rumunske, čeho-slovaške in jugoslovaške.

Misli se, da bode to zadostovalo za spametovanje Madžarov, katerim se ne bode pustilo ne živil ne drugih potrebščin, dokler se ne podvržejo konferenčnim sklepom.

Blazno upanje.

CURIH. Poročajo iz Prage, da češki listi zelo mirno presojuje ogerske dogodke. »Narodni Listy« piše, da izblazneli morejo upati, da jih rešijo ruski bolševiki.

«Venkov» izvaja: Čeko-Slovaki se ne bojè madžarskega bolševizma, kateri gotovo ne bode prepredil zmage pravice in oprostivte zatiranih narodov.

Socijalno demokratičen list »Pravo Lidu« svari pred novo vojno, ker je

pa diktatura madžarskega proletarijata nasprotna pravicam zatiranih narodov, ne more si pridobiti simpatije niti med najradikalnejšimi Čeho-Slovaškimi proletarci.

Izseljevanje iz Petrograda.

HELSINGFORS. V Petrogradu, ki je imel postati proletarski raj ne ostaja več kakor 50 do 60 tisoč delavcev; drugi so se vrnili v njih vasi rajši kakor bi trpeli lakoto v mestu. Ti delavci ki so primorani hoditi peš, ker je osebni promet na železnicah prepovedan, umirajo od mraza in glada po cestah. V Petrogradu manjka pitna voda, ker so zamrznjene cevi vodovoda. Ker ljudje zajemajo vodo v Nevi se je zopet razvil legar. Pomanjkuje drvi za kurjavo in se kuri z starimi knjigami in hišno vpravo. Kruha ni in kar se ga najde, je zelo slab ker kmetje prekrivajo užè več kakor eno leto žito, da se odtegnejo rekvizicijam.

Poroča, da se je Trotzky odredil mobilizacijo divizije torpedovk na Nevi in oboroženje oklopnice »Petropavlosk« in »Prvozvani«. Oklopnice so skoro neporabne, ker so turbini in kotli neporabljivi.

V Budimpešti se strelja.

CURIH. Dunajski list »Neue Tag« poroča, da uradne vesti o polčzaju v Budimpešti ne odgovarjajo resnici.

V noči od petka do sobote se je neprenehoma streljalo. Bilo je dosti mrtvih in ranjenih. Na več krajih se pleni prodajalne,

TEDEMSKI KOLEDAR

2. Aprila Sreda, Franč. Pavl. Marija Tg.
3. " Četrtek, Abundij, Rihard
4. " Petek, Izidor. Rozalija.
5. " Sobota, Vincenc F., Irena.
6. " Nedelja, 5 post. tiha Sikst.
7. " Ponedeljek, Božja g/ava. Sler.
8. " Torek, Albert Dionizij.

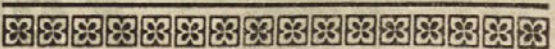
Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.

Tiskarna G. Juch v Gorici.

Slovenci!

Čitajte in podpirajte ta list, ki zagovarja vaše pravice.

Zobozdravnik ADOLF KOLL

— je odprl na —

Korsu Viktor Emanuel št. 11

Zobozdravniški atelje

Posluje od 9. do 12. dopoldne

in „ 2. „ 5. popoldne

NOVA MANUFAKTURNA TRGOVINA
GORICA - Corso Giuseppe Verdi 15
 nasproti Kinematogr. „Edison“

Zaloga volnenega blaga,
 Sukna, Svile, Gafirov,
 Oksforda, Perkala, Plat-
 na, Perila i. t. d.

CENE ZMERNE

Corso Giuseppe Verdi 15

TVRDKA „CIRIANI“
 iz „sacile di Spilimbergo“
 ima dobra in razna semena
 sviloprejk
ZASTOPNIK ZA GORIŠKO
 Gorica, Via Carducci št. 10, II. nadst.

VINO IZ PIEMONTE
 — PRODAJA NA DEBELO —
 Zastopnik: **DECARLI GIOVANNI**
 V GORICI, Via S. Giovanni 5

V Soboto dne 28. t. m. je otvorila tvrdka
A. BASEVI & FIGLIO
 pod vodstvom znanega krojaškega
 mojstra **AGOSTINO GACHET**
 MANUFAKTURNO TRGOVINO IN PRODAJO IZGOTOVLJENE OBLEKE
 Velika zaloga sukna za moške in ženske
LASTNA KROJAČNICA. - ZMERNE CENE

ANTON PERTOT
 GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
 Filjalka ulica Teatro 18

PRODAJALNA :
 s papirjem, črtanjem in knjigoverjem

EDINA
 velika zaloga razglednic porušene Gorice
 okolice in umetniških.

ZADRUGA IZ MILANA

otvori prihodnji teden s podporo „goriške občine“ v občinski holi ulica Giacomo Leopardi

RAZSTAVO

raznega pohištva, posteljne in kuhinjske oprave ter vseh drugih potrebščin za obnovljenje stanovanj. Odprta bode za občinstvo in za vpisovanje naročil od 10 zjutraj do 6 pop.

Zelo znižane cene